

تفزل فوق اثر طبع سرشار یگانه ادیب اربیل آقای میرزا یحیی خان متخلص «ریحان» اصفهانی و نمونه ایست از کتاب باعچه ریحان که فعلا در تحت طبع است و عنقریب انتشار خواهد یافت. گرچه آثار ادبی آقای «ریحان» در جریده کل زرد بنظر دانشمندان رسیده و ارباب ذوق و ادب مقام بلند ایشان را در عالم ادبیات شناخته اند. ولی کتاب «باعچه ریحان» مجموعه ایست از ادبیات جدیده مشحون و مخزنی است مملو از اؤاؤ مکنون و غزلیات و قصائد آبدارش غیر از آنها است که در مجله کل زرد بااظار رسیده ما محض نمونه غزل فوق را درج نموده و دانشمندان را بشارت میدهیم که عنقریب کتاب منبور از طبع خارج و زینت افراطی عالم ادبیات خواهد گردید.

دو گاو آهن

در این کهنه گیتی یکی بند نو
بیک گوشه گاو آهنی کهنه بود
بیفکنده اش مور یانه ز پایی
بسان دل جاهلان بر ز زنک
بکی روزگار آهنی صیقلی
شنیدم که چون میشد از طرف دشت
بلغتا چرا بهره شد ز آسمان

ز گاو آهن و مرد دهقان شتو
که فرسوده زین دیر دیر بیهود
فرو مانده در گنجع دهه انسرا
ز زنگش د گر گونه گردید رنک
فروزان چو دانا بروشندلی
قضا را بر آن گاو آهن گذشت
ترا سیدم ناب و مرا زعفران

که آخر نه از سیمی از آهنی
گه از کار کردن مرا نیست بالک
زکار است روشن دل روشن
چو سیم سپید است زان بیکرم
چو تن بروران زان شدت زردرودی
نصیب من از دهر تابندگی است
بطالت بهل سر خدمت متاب
دو صد روشنائی بخشاید
«علی اصغر حکمت»

ترا چیست این تابش و روشنی
بلگتش از آن شد تم تابناک
بگوهر اگر تیره گون آهنم
ز خاک سیه زر سرخ آورم
تو تن بروری پیشه کردی بگوی
مرا پیشه دردهر تابندگی است
تونیز ای بسر تقد حکمت بیاب
که گردون زجان زنگ بز دایدت

«متمول خود پسند»

دولت ممکن است انسان را سخت نماید . راحتی آزادی خیال
و زیادی مال بحدی شخص را مشغول کند که بد بختی و فقر
سایرین بکلی از خاطرش دور شود و چشم رحم و محبت را بکلی
خشک نماید . اینجاست بد بختی متولین اینجاست که طبیعت شخص
با حسن انسانیت حقیقی و دیانت مخالفت نماید زیرا انسانیت و دیانت
عیارند از برادری رحم و محبت نسبت باسیرین . کسیکه دارای
این صفات است یعنی شخص متدين رنج و زحمت برادران خود
را حسن میکند و نیز درجهات زحمت و غم و غصه آنها را فهمیده
و حتی المقدور کمک و اعانت میکند . بر خلاف حسن دنیوی یعنی
جاه طلبی و بزرگی که حسن خود بسندی در انسان تولید میکند .
شخص خود پسند گذشته از اینکه در خیال رسیده گی به فقر نیست ،